

som er hård i kraft af en fornuftig konkurrenceevne og på baggrund af en på mange måder fornuftig økonomisk politik?

Pinsepakken sidste år – jamen den var jo nødvendig. Der var detaljer i den, som gjorde, at de borgerlige partier stemte imod, men den var i bund og grund nødvendig, og en borgerlig regering havde i samme situation lavet et indgreb af nogenlunde samme model.

Vi har fået dagpengestramninger hen ad vejen, vi har fået afskaffet orlovsydelsen, og privatiseringerne, der kom i gang i slutningen af 1980'erne under en borgerlig regering, ruller lystigt videre under en socialdemokratisk domineret regering, som har forstået, at der skal føres en ansvarlig økonomisk politik, og det er jo fint.

Så har vi fået et konkret udspil her ved Folketingets åbning, nemlig at der skal laves noget brugerbetaling også for hjemmehjælpen. Ja, selvfølgelig, det kan man da ikke, hvis man kan tale frit – og det kan jeg i dag – være imod. Men det var Socialdemokratiet jo imod, da Schlüter- og Henning Christophersen-regeringen kom til.

Jeg husker, at den borgerlige regering et år eller to efter, at den var kommet til magten, fremsatte et forslag om brugerbetaling for hotelfunktionen, når man ligger på sygehus. Man får jo mad og drikke, og man får også husly og varme, og det er en ordening, de har i hvert fald i Sverige, og jeg tror også i Norge. Jeg tror, det var den rigeste fjerdedel, som skulle betale en lille smule af de ting, de ellers ville spare, og der blev et ramaskrig; det ville Socialdemokratiet ikke være med til.

Men nu har vi den omvendte situation: Socialdemokratiet er i regering og er blevet ansvarligt, og Venstre og De Konservative er i opposition og skal være imod, og det er vel årsagen til, at man ikke vil være med til en brugerbetaling for hjemmehjælpen, som rammer den mest velstillede del af den ældre befolkning.

Jeg har læst i en avis, at regeringen mangler fem stemmer for at få brugerbetalingen hjem. Hvis man ikke har regnet mig med, mangler den kun fire, for alt afhængig af, hvordan ordningen bliver udformet, er jeg grundlæggende positivt indstillet over for den. Der har i øvrigt i fjernsynet og også i aviserne været udtalelser fra mange fornuftige ældre mennesker, der modtager hjemmehjælp og er godt kørende økonomisk, og de siger, at selvfølgelig kan de

godt betale en lille smule selv. Så jeg er med på den, og jeg afviser selvfølgelig det forslag til vedtagelse, der er kommet fra Enhedslisten om, at gratisprincippet skal der ikke røres ved. Jeg synes i høj grad, brugerbetaling er en fornuftig ting.

Men altså: Hvorfor afskaffe en hård valuta, og hvorfor eksperimentere med et blødt samfund, altså et humant samfund med et socialt system? Går man ind i Den Økonomiske og Monetære Union, afskaffer man jo den hårde valuta og får fælles valuta, nedlægger Nationalbanken og laver den om til en filial af Den Europæiske Bank, som den hedder, og det trækker jo en hel masse ordninger med sig på skatteområdet, socialområdet, pensionsområdet, arbejdsmarkedsområdet.

På alle disse områder, som har med indretningen af det danske velfærdssamfund at gøre, trækker det en harmonisering med sig, og det er utrolig godt beskrevet i den bog, som er udkommet i sidste uge, og som hedder »Euro eller krone, fordele og ulemper ved euroen«. Jeg har selv været med til at skrive den, og professor Gunnar Thørlund Jepsen har beskrevet den proces, der vil gå i gang, hvis et land, f.eks. Danmark, går ind i Den Økonomiske og Monetære Union. Det trækker en harmonisering af samfundssystemerne med sig, og så sidder vi ikke længere tilbage med et blødt land, så sidder vi måske om nogle år med det land, som hr. Peter Brixtofte forestiller sig, hvor man selv skal finansiere en masse sociale ordninger, og hvor de, der ligesom er uden for arbejdsmarkedet, har et stort problem. Så kan vi ikke køre vores egen samfundsmodel, og så er vi ikke længere det bløde land med den hårde valuta, så er vi et eller andet hårdt land med en underlig fælles valuta.

Statsministeren og den socialdemokratiske del af regeringen – ja også De Radikale – skylder at give et svar på dette spørgsmål.

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne starte med at takke statsministeren for redegørelsen, som var klart retningsgivende. Det var vel det vigtigste ved hans indlæg.

Et nyt blad er ved at blive vendt i Europas historie netop i disse år. En Berlinmurs fald, en Golfkrig, Bosnien, Kosovo, jordskælv i Tyrkiet og Grækenland har alt i alt sat ting i perspektiv for os og sat gang i nye krav om nye reaktions-evner – ret spændende og ret udfordrende for os.